

TINGSRÄTT

DOM

APP02.

Referens nr	Dom nr	Sida
97252761	DB 9	1 (22)
Datum	Mål nr	
1996-01-25	B 26/95	
Meddelad i		
Gällivare		

Anm. ER (antal tilltalade: 1)

Åklagare	Namn, tjänstetitel och åklagarmyndighet
	Van der Kwast, Christer, överåklagare
	Regionåklagarmyndigheten i Härnösand
Målsägande	Efternamn, tilltalsnamn samt yrke/titel
	Se bilaga 1
	Postadress
	Ombud/Biträde
	Biträde enligt rättshjälpslagen
	Målsägan-debiträde
Tilltalad	Efternamn och alla förnamn
	Quick, THOMAS Ragnar
	Personnummer
	500426-7190
	Yrke/Titel
	Postadress
	Säters sjukhus, avd 36, Box 350, 783 27 SÄTER
	Medborgare i
	Frihetsberövande
	Försvare
	Borgström, Claes, advokat
	Box 22016, 104 22 STOCKHOLM

DOMSLUT

Den tilltalade har begått följande brott	Brottsbenämning	Lagrum
	Mord	3 kap 1 § brottsbalken
Brottspåföljd mm	Påföljd	
	Den tilltalade skall överlämnas till rättspsykiatrisk vård med särskild utskrivningsprövning	
	Särskild föreskrift	
		forts. blad

Postadress
Box 23, 982 21 GÄLLIVAREGatuadress
Lasarettsgatan 22Telefon
0970-758 00Telefax
0970-102 86Exp tid månd-fred
9-12, 13-15

DOM

Dom nr

DB 9

Sida

2

Datum

1996-01-25

Personnummer

500426-7190

DOMSLUT, fortsättning

Frivårds- myndighet	Myndighetens namn	
	Efternamn, tilltalsnamn samt yrke/titel	Telefonnummer
	Postadress	
Övervakare		
Tillgodoräk- nande av fri- hetsberövande mm		
Andra lagrum som åberopas		
Särskild rättsverkan mm	Utvisning samt sådan särskild rättsverkan mm som innebär betalningsskyldighet	
	forts. blad ☒	
	Annan särskild rättsverkan Ringsrätten förordnar att verkställda beslag beträffande följande egendom skall bestå till dess domen i ansvars- delen vinner laga kraft, nämligen a) en kassettradio Melotron med ett kassetband (beslagsliggare 54-85), b) ett tält med tillbehör (beslagsliggare 20-88), c) en kamera- väska, ett objektiv Olympus 75-150 mm samt fodral 414971 OM-System Auto Zoom, en trådutlösare, ett brunt antecknings- block med penna med följande text på blockets framsida	
Följande åtal ogillas		
Skadestånd Beslut i övriga frågor	1. Quick skall utge skadestånd till dödsbona efter Marinus och Janny Stegehuis med tillhopa etthundrasextiosjutusen- niohundrasjuttiosju (167 977) kr jämte ränta därpå enligt 6 § räntelagen från den 9 januari 1996 till dess betalning sker 2. Borgström tillerkänns ersättning av allmänna medel med tvåhundraartontusentvåhundraåttioen (218 281) kr, varav 166 950 kr för arbete, 33 635 kr för tidsspillan och 17 096 kr för utlägg 3. Vad som av allmänna medel utgått till dels Borgström, dels advokaten Gunnar Lundgren, Falun, som tidigare inne- haft förordnande som offentlig försvarare för Quick i målet, dels ock för bevisningen i målet skall stanna på staten 4. De närmast anhöriga till Marinus och Janny Stegehuis förbehålles rätten att i framtiden föra särskild talan om skadestånd för sådant, som inte omfattas av de i Domsbilaga 2 upptagna posterna	

Domslut, fortsättning

Datum

1996-01-25

Personnummer

500426-7190

Forts. betr.
22

Annan särskild rättsverkan

"Chinees Indisch Rest. Kaya. Nieuwstraaat 60, Gilze, tel, 01615-2442", tre stycken objektivskydd märkta Olympus, en skylight (1 A) Hoya 49 mm UV, Japan, ett gummiskydd till objektiv och en gummibälg (beslagsliggare 195-93), d) ett kameraobjektiv fabrikat Olympus 50 mm tillverkningsnummer 23 80 985 (beslagsliggare 203-93) samt e) en ljusbrun handväska med fem stycken utvändiga fack och ett invändigt fack, lös dragkedja och reva i väskan vid dragkedjan (beslagsliggare 117-95). Det skall här anmärkas att det i beslagtagna gods som redovisas vid punkterna a, b och e ovan förvaras hos polismyndigheten i Norra Lappland, Gällivare, medan godset enligt punkterna c och d ovan förvaras hos rikskriminalpolisen (se tingsrättens aktbilaga 27 sid 702-706)

MÅLSÄGANDE-
FÖRTECKNING

Sida

2 Datum

1996-01-25

1 Dom nr/Beslut nr

B 26/95

Målsägande Nr 1

1 Efternamn, tilltalsnamn samt yrke/titel		
Dödsboet efter Janny Stegehuis		
2 Postadress	c/o Regionåklagarmyndigheten i Härnösand	3 Rätts- hjälp
4 Ombud/Biträde	Åklagaren	
		5 Biträde enligt rättshjälpslagen

Nr 2

1 Efternamn, tilltalsnamn samt yrke/titel		
Dödsboet efter Marinus Stegehuis		
2 Postadress	c/o Regionåklagarmyndigheten i Härnösand	3 Rätts- hjälp
4 Ombud/Biträde	Åklagaren	
		5 Biträde enligt rättshjälpslagen

Nr

1 Efternamn, tilltalsnamn samt yrke/titel		
2 Postadress		3 Rätts- hjälp
4 Ombud/Biträde		
		5 Biträde enligt rättshjälpslagen

Nr

1 Efternamn, tilltalsnamn samt yrke/titel		
2 Postadress		3 Rätts- hjälp
4 Ombud/Biträde		
		5 Biträde enligt rättshjälpslagen

Nr

1 Efternamn, tilltalsnamn samt yrke/titel		
2 Postadress		3 Rätts- hjälp
4 Ombud/Biträde		
		5 Biträde enligt rättshjälpslagen

Nr

1 Efternamn, tilltalsnamn samt yrke/titel		
2 Postadress		3 Rätts- hjälp
4 Ombud/Biträde		
		5 Biträde enligt rättshjälpslagen

YRKANDEN

Åklagaren har yrkat att Quick skall dömas enligt 3 kap 1 § brottsbalken för mord enligt följande gärningsbeskrivning: Quick har natten mellan den 12 och 13 juli 1984 på en rastplats vid sjön Appojaure, Gällivare kommun, med upprepade knivhugg berövat Marinus och Janny Stegehuis livet.

Åklagaren har vidare yrkat att tingsrätten måtte förordna att följande verkställda beslag skall bestå till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft, nämligen beträffande a) en kassettradio Melotron med ett kassetband (beslagsliggare nr 54-85), b) ett tält med tillbehör (beslagsliggare 20-88), c) en kameraväska, ett objektiv Olympus 75-150 mm samt fodral 414971 OM-system Auto Zoom, en trådutlösare, ett brunt anteckningsblock med penna med följande text på blockets framsida: "Chinees Indisch Rest. Kaya. Nieuwstraat 60, Gilze, tel. 01615-2442", tre stycken objektivskydd märkta Olympus, en skylight (1 A) Hoya 49 mm UV, Japan, ett gummiskydd till objektiv och en gummibälg (beslagsliggare 195-93), d) ett kameraobjektiv fabrikat Olympus 50 mm tillverkningsnummer 23 80 985 (beslagsliggare 203-93) samt e) en ljusbrun handväska med fem stycken utvändiga fack och ett invändigt fack, lös dragkedja och reva i väskan vid dragkedjan (beslagsliggare 117-95). Det skall här anmärkas att det i beslag tagna gods som redovisas vid punkterna a, b och e ovan förvaras hos polismyndigheten i Norra Lappland, Gällivare, medan godset enligt punkterna c och d ovan förvaras hos rikskriminalpolisen (se tingsrättens aktbil 27 sid 702-706).

Härutöver har dödsbona efter Marinus och Janny Stegehuis genom åklagaren yrkat förpliktande för Quick att utge skadestånd med ett i svensk valuta preciserat belopp om tillhopa 167 977 kr jämte ränta därå enligt 6 § räntelagen från den 9 januari 1996 till dess betalning sker. Det yrkade beloppet innefattar ersättning för begravningskostnader samt andra kostnader enligt skrivelse och vidhäftad specificering, som intas som bilaga till denna dom.....DOMSBILAGA 2. Åklagaren har i anslutning till ifrågavarande yrkande hemställt att tingsrätten måtte i den blivande domen inta förbehåll om rätt för de

närmaste anhöriga till Marinus och Janny Stegehuis att i framtiden väcka särskild talan om skadestånd för sådant som inte omfattas av specificeringen enligt nyssnämnda domsbilaga.

DOMSKÄL

Ansvarsdelen

Quick har erkänt ifrågavarande gärningar samt förklarat sig inte ha någon erinran mot åklagarens nyss redovisade yrkanden vad gäller verkställda beslag.

I fråga om platsen för de gärningar som avses med åtalet må här inledningsvis redovisas följande: Platsen är belägen intill sjön Appojaure utefter den s.k. Vägen Västerut. Från nämnda väg leder en mindre, med bil framkomlig skogsbilväg fram till platsen i fråga. Avståndet från Vägen Västerut torde vara cirka 125 m och platsen är inte synlig för trafikanter som färdas på sistnämnda väg.

Åklagaren har till utveckling av sin talan anfört i huvudsak följande. Av vad som framkommit under utredningen körde paret Marinus och Janny Stegehuis med bil in i Sverige via Karesuando den 10 juli 1984. Marinus var 39 år och Janny fem år yngre. Natten mellan den 10 och 11 juli tältade de i närheten av Vittangi. På grund av motorfel kunde de inte fortsätta färden påföljande dag utan först den 12 juli. De tankade bilen i byn Skaulo och fortsatte sedan färden genom Gällivare samt vidare mot Porjus men vek av för färd utefter Vägen Västerut mot Stora Sjöfallet. Enligt dagbok, som fördes av Janny Stegehuis, framgår att de den 12 juli kl 1630 reste sitt tält på nu ifrågavarande plats. Tältet bestod av ett innertält samt ett yttertält. Den 13 juli anlände till platsen några turister, som sökte ett lämpligt ställe för övernattnig. De upptäckte därvid ett nedrasat tält och att i varje fall en död människa låg i tältet. Polis larmades omgående och kom till platsen samma kväll. Därvid kunde konstateras att två döda personer - Marinus och Janny Stegehuis - låg döda i tältet, på vilket fanns ett antal perforeringar. Det inträffade ledde till att en omfattande utredning påbörjades. Först i november 1994 började Quick i samband med terapiesamtal på Sätters sjukhus tala om Appojauremorden.

Av vad som därefter framkommit synes Quick ha sammanträffat med makarna Stegehuis på platsen, därvid de - möjligen tillsammans med Quick - under kvällen ätit en enklare måltid. Quick har senare gömt sig i närheten av tältet intill dess att makarna Stegehuis gått och lagt sig. Han har därefter lossat yttertältets förankringar, lyft upp en del av yttertältet samt sedan med kniv inlett ett angrepp mot makarna med början genom att hugga kniven genom duken till det sålunda delvis frilagda innertältet. Marinus Stegehuis har även förett en krosskada i ansiktet. Två - eventuellt tre - knivar har kommit till användning. En av dessa knivar - en filékniv tillhörig makarna - återfanns senare utanför tältet. Knivbladet var avbrutet. I slutskedet har Quick, som dessförinnan genom en reva tagit sig in i tältet och också där utdelat knivhugg mot makarna, dragit ned yttertältet så att det kommit att täcka innertältet. Visst gods medtogs från brottsplatsen, bl.a. två väskor. Dessa väskor påträffades senare vid Renhagen utefter Vägen Västerut. En makarna Stegehuis tillhörig kassettradio påträffades den 27 maj 1985 norr om Vittangi och en kameraväska med kamera och objektiv, också tillhörande makarna, har sedermera påträffats hos en hälare i Stockholm. - Quick har vid förhör uppgivit att också en annan, av honom namngiven person - i det följande benämnd Jonny - skulle ha varit med honom vid förövandet av ifrågavarande gärningar. Då någon teknisk bevisning som binder denne person vid gärningen inte föreligger har förundersökning vad gäller nämnde Jonny lagts ned.

Åklagaren har i anslutning till det nu redovisade åberopat dels protokoll över obduktion, som beträffande envar av makarna den 15 juli 1984 verkställdes vid Gällivare lasarett av nuvarande chefsöverläkaren Anders Eriksson vid Rättsmedicinalverket Rättsmedicinska institutet Umeå (se tingsrättens aktbil 38 avsnitt C D), dels dödsbevis avseende makarna och utfärdade den 19 juli 1984 av Anders Eriksson. I nämnda bevis anges dödsorsaken vara multipla knivstick.

Härutöver har åklagaren ur tingsrättens aktbilaga 27 åberopat gästförteckning (sid 84), check jämte faktura (sid 101-102 och 103 a), kvitto avseende bensininköp (sid 106-107) och den nyss omnämnda dagboken (sid 131-132). Vidare har åklagaren åberopat protokoll med

foton avseende upphittade väskor m.m. (se tingsrättens aktbilaga 38 avsnitt E) ävensom protokoll med foton avseende anträffad kameraväska (se nyssnämnda aktbilaga avsnitt G).

Quick har vid huvudförhandlingen lämnat en berättelse av huvudsakligen följande innehåll: I början av 1970-talet var han elev vid Samernas folkhögskola i Jokkmokk. Han lärde därvid känna en del av de andra eleverna, bl.a. en man vid namn Henry Lundmark och en kvinna vid namn Maj Doris Kristina Rimpi. Vidare umgicks han sporadiskt med bl.a. en man med förnamnet Jonny. Denne var inte elev vid folkhögskolan. Jonny kallades "knivmannen" och uppvisade klart paranoidea tendenser. Sedan han slutade sina studier vid folkhögskolan och fram till sommaren 1984 besökte Quick inte Jokkmokk och hade inte heller några kontakter med orten i fråga. - 1984 bodde han i Falun. Han känner ibland inom sig en ångest, en annalkande fara, och under sommaren nämnda år kände han denna fara komma allt närmare. Han beslöt sig därför att göra en resa och åkte med tåg till Jokkmokk. Hans avsikt var att försöka komma i kontakt med någon yngre pojke som han avsåg att döda och han var under resan beredd att stiga av tåget var som helst om han skulle "hitta" en sådan yngling som han var ute efter. Någon sådan kontakt kom dock inte till stånd varför han steg av tåget i Jokkmokk. Med tanke på sina avsikter med resan försökte han undvika att bli igenkänd och använde sig därför av vägar och gator i utkanterna av Jokkmokk. I något skede tillgrep han en treväxlad damcykel. Detta skedde troligen utanför samemuseét. Han minns att det var något fel på en av cykelns växlar. Med cykeln begav han sig till Notudden strax utanför Jokkmokk. Härvid sammanträffade han med några ungdomar, som talade tyska. Han fäste sig speciellt för en pojke och beslöt sig för att "försöka" på denne senare. Härefter gick han in på en Domus-affär, där han köpte tvättlinor, som han tänkte använda mot pojken i fråga. Vid Domusbesöket såg han i lokalen nyssnämnde Henry Lundmark, Quick lyckades undvika att sammanträffa med Lundmark. Han uppsökte härpå ett kafé där han kom i kontakt med den tidigare omnämnde Jonny. Han är nu osäker om han hade varit i kontakt med Jonny i anslutning till ifrågavarande Jokkmokksresa. Under alla förhållanden började de samtala med varandra varefter han följde med i Jonnys bil, en ljusgrå Volkswagen Pick-Up, till byn Messaure med Jonny som förare. Jonny besökte en man i nämnda by och under besöket förekom spritförtäring.

Påföljande dag fortsatte färden, först till Porjus och sedan efter Vägen Västerut. Quick kände inte till ifrågavarande tältplats. Det var Jonny som visste om var platsen fanns och att det holländska paret vistades där. Quick uppfattade saken så att Jonny tidigare träffat paret och råkat i dispyt med dem. När de någon gång på eftermiddagen anlände till platsen satte de sig ner och försökte samtala med paret. Quick var av den uppfattningen att den pojke, som han tidigare träffat i Notudden, var parets son och han frågade därför när deras son skulle anlända. När han fick till svar att de inte hade någon son blev han fruktansvärt uppbragt eftersom han uppfattade svaret så att kvinnan förnekade sin son. Quick "förde över" sin ilska till Jonny genom att till denne säga att paret satt och pratade illa om honom. Han gjorde detta för att få Jonny att "spela med" i det som Quick ville, nämligen att döda paret. Beslutet om dödande fattade man på platsen. Jonny begav sig med sin bil till Porjus eller Messaure för att hämta någon form av skjutvapen. Själv blev Quick kvar i närheten av tältplatsen för att bevaka parets förehavanden. Han undgick upptäckt. Efter uppskattningsvis två timmar återvände Jonny. Bilen hade då stannats i en kurva, varför bilen inte kunde upptäckas från tältplatsen. Paret befann sig i detta skede inne i tältet. Jonny hade av någon anledning inte med sig något skjutvapen. Däremot var han beväpnad med en morakniv. Själv hade Quick en kniv, inköpt i Falun, vilken var bredare och större än en morakniv. Han och Jonny samtalade om hur man skulle skada paret. Jonny ansåg att man skulle köra över dem med bilen, något som Quick motsatte sig eftersom han kände behov av att se kvinnan död. Han yttrade till Jonny: "Jag dödar mannen först - sedan blir det inte några problem." Jonny ryckte så bort det som höll fast yttertältet och lyfte upp duken cirka 40 cm så att en del av innertältets duk frilades. Quick kunde då se en kontur innanför tältduken. Han uppfattade att det var konturen av mannen, vilken låg så att han hade ena armen mot innertältets vägg. Quick ställde sig på knä och riktade hugget med kraft under mannens arm mot armvecket. Han kände sig lugn, beslutsam och oövervinnerlig. Han upplevde att det första hugget - utdelat med hans kniv - trängde djupt in utan att träffa något revben och han upplevde att redan detta hugg dödade mannen. Han har en minnesbild av ljudet i samband med träff först genom tältduken och därefter in i mannen. Jonny gjorde härefter en reva i tältduken på tältets bakre kortsida. Quick tog sig nu in i

tältet genom revan varvid tältet, som inte längre stod stadigt, rasade ned över honom. Inne i tältet såg han kvinnan i halvsittande ställning. Hon var fruktansvärt rädd. Han högg mot henne. Hon överlevde de första huggen och i något skede drog han henne mot sig ett stycke varefter han fortsatte att tilldela henne hugg. Hans tanke var att förstöra hennes ansikte. Kvinnans slutliga läge blev att hon kom att ligga mot mannen i en slags fosterställning. Han angrep härefter återigen mannen och tillfogade denne ett hugg i halsen. Hans avsikt var att skilja huvudet från kroppen. Han kan inte nu förklara varför han inte fullföljde detta förehavande. Härefter sträckte han sig över mannen och fortsatte att utdela hugg mot kvinnan. Därvid råkade han genom ett "misshugg" träffa mannen i ena benet. Han kan under den tid som han var inne i tältet ha utdelat 10-12 st knivhugg, varav kanske sju mot kvinnan och fem mot mannen. I övrigt har knivhugg utdelats när han befunnit sig utanför tältet. Han har vid utförandet av ifrågavarande gärningar använt dels sin egen kniv, dels ock en paret tillhörig kniv, som han fann inne i tältet. Det rörde sig i förevarande fall även om knivhugg mot männens och kvinnans huvuden. När han härefter kom ut ur tältet fattade han tag i en tung sten och slog denna mot mot den plats på tältduken under vilken mannens huvud då befann sig. Sedan Quick tagit sig ut ur innertältet drog han yttertältets duk över innertältet varefter han försökte resa upp tältet. - Inne i tältet hittade han en kameraväska, innehållande kamera, objektiv m m. Tillsammans med Jonny begav han sig nu till bilen och lämnade platsen. Jonny tog därvid med sig två väskor. Dessa slängde Quick sedan ut från bilen till höger om vägen under färd i riktning mot Porjus. Man hämtade den man, som de tidigare hade besökt i Messaure och återvände till platsen för händelserna. Jonny visade mannen i fråga vad som kunde ske. Mannen "var som tyst och stum". De lämnade platsen varvid den nyss nämnda kameraväskan medtogs. Quick blev skjutsad till Gällivare, där han blev avsläppt. De kläder, som han haft på sig vid dödandet och som hade blivit nedblodade hade dessförinnan bränts upp i en tunna hos mannen från Messaure. - I Gällivare sammanträffade Quick med Maj Doris Kristina Rimpi. Detta skedde troligen på järnvägsstationen i Gällivare. Hon berättade om någon utställning, som hon hade haft i Stockholm. Han lämnade sedan Gällivare med tåg. Han hade därefter inte någon kontakt med Jonny och eftersom han ville förskjuta det inträffade tog han aldrig del av den

massmediala redovisningen av händelserna vid Appojaure. - Vad han nu berättat är baserat på klara minnesbilder, dock kan vissa detaljvikeler förekomma.

I anslutning till förhöret med Quick har åklagaren åberopat dels videobandupptagning av rekonstruktion, som den 10 juli 1995 verkställdes på platsen för ifrågavarande gärningar, varvid Quick berättar om händelseförloppet och närmare demonstrerar sitt tillvägagångssätt, dels 16 stycken utvalda filmsekvenser ur videobandupptagningen (tingsrättens aktbilaga 40). De av Quick lämnade uppgifterna finns återgivna i utskrift i tingsrättens aktbilaga 31. Av uppspelningen av videobandet och nyssnämnda sekvenser framgår bl.a. följande: Vid rekonstruktionen korrigerar Quick sina tidigare under förundersökningen lämnade uppgifter rörande Marinus respektive Janny Stegehuis läge i tältet. Han visar hur stropparna till tältet lossades och hur de inledande huggen mot mannen inleddes och att han känner hur kniven "tränger djupt in" ävensom att han inte "störs" av revbenen. Efter att på det tält, som användes vid rekonstruktionen, ha anvisat platsen för en reva på det ursprungliga tältet berättar han att han tagit sig in i tältet genom nämnda reva varefter han tilldelade hugg mot kvinnan när hon befann sig i en halvsittande ställning, att huggen träffade, att han tilldelade henne ett "bäckenhugg", att hugget mot mannens hals skedde i syfte att skilja huvudet från kroppen, att han även åstadkom skador på såväl mannens som kvinnans huvud varvid parets kniv användes, att han, när han lämnade platsen, upplevde kvinnans läge som groteskt då hon enligt hans bedömning hade en onormalt vriden arm. Quick har vidare berättat om den blodsamling som funnits i tältet, pekat ut de skador som funnits på tältet samt berättat att Jonny med en sten eller i varje fall något tungt föremål utsatt mannen för ytterligare våld. Det må, vad gäller sistnämnda uppgift, här anmärkas att Quick vid huvudförhandlingen ändrat sin berättelse och numera erkänt att det var han, som använt sig av en sten som han slagit mot Marinus Stegehuis ansikte.

Åklagaren har, förutom vad som hittills redovisats, till stöd för sin talan åberopat ytterligare skriftlig och muntlig bevisning.

Vad först gäller frågan huruvida Quick, i enlighet med vad han själv uppgivit, kring tiden för ifrågavarande händelser befunnit sig vid eller i närheten av brottsplatsen har hållits vittnesförhör med Anneli Hällsten, Henry Lundmark och Maj Doris Kristina Rimpi.

Anneli Hällsten har omvittnat bl.a. följande: Under sommaren 1984 blev hon av med en cykel. Hon har för sig att cykeln innan den försvann hade stått uppställd utanför hennes bostad intill Porjusvägen. Cykeln var av märket Crescent, ljusgrön till färgen och treväxlad. En av växlarerna - tvåan - gick inte att använda. Hon gjorde polisanmälan om förlusten av cykeln en måndag. Den hade då varit försvunnen sedan tisdagen eller onsdagen veckan innan. Senare återfann hon cykeln, troligen i anslutning till ett järnvägsspår.

Åklagaren har i anledning av vad Anneli Hällsten - tidigare Forsberg - sålunda berättat, anmärkt och åberopat att Quicks under förundersökningen lämnade uppgifter om tillgrepp av en cykel föranledde till kontroll huruvida någon cykel anmälts stulen i Jokkmokk kring den tid varom nu är fråga. Härvid har framkommit att anmälan om sådant tillgrepp gjordes av Anneli till polisen den 16 juli 1984 (se tingsrättens aktbil 27 sid 215).

Henry Lundmark har i sitt vittnesmål uppgivit att han vid kontroll av sina förehavanden under sommaren 1984 kunnat konstatera att han befann sig i Jokkmokk vid nu ifrågavarande tid och att det är troligt att han därvid vid något tillfälle varit inne i Domusaffären.

Maj Doris Kristina Rimpi har lämnat en berättelse av huvudsakligen följande innehåll: Hon träffade Quick under den tid då hon liksom han studerade vid folkhögskolan i Jokkmokk. Han hette då Sture Bergwall. Några år senare träffade hon honom på nytt. Hon är nästan säker på att sammanträffandet ägde rum på järnvägsstationen i Gällivare. Han kom fram till henne och hon kände till en början inte igen honom utan var tvungen att fråga vem han var. De samtalade en stund med varandra. Hon kan därvid ha berättat för honom att hon var på väg till någon utställning eller att hon hade kommit från en utställning. Hon hade i maj 1984 haft en utställning i Stockholm under några veckor.

Vad gäller brottsplatsens beskaffenhet och de fynd som gjordes vid brottsplatsundersökning med början den 14 juli 1984 kl 1430 har på åklagarens begäran hållits vittnesförhör med kriminalinspektören Sture Pettersson. I anslutning till förhöret har åberopats och förevisats dels skiss över brottsplatsen, dels ock ett fotomontage av flygbilder över mordplatsen (se tingsrättens aktbilaga 38 avsnitt B foto nr 1-8). Vidare har vid förhöret med Pettersson åberopats och förevisats ett antal fotografier tagna av kriminalinspektören Harry Brännström i samband med polisundersökning som denne jämte en kollega verkställde på brottsplatsen med början den 14 juli 1984 kl 0015 (se tingsrättens aktbilaga 38 avsnitt A foto nr 1-14) ävensom dels till undersökningsprotokoll den 27 juli 1984 fogad fotobilaga (se tingsrättens aktbilaga 38 avsnitt B foto nr 1-17 och 19-24 med tilläggsfoto till foto nr 22), dels i anslutning till obduktionsprotokoll m.m. intagen fotobilaga avseende de avlidna makarnas kläder, sovsäckar med genomhuggningar och påslakan (tingsrättens aktbil 38 avsnitt C D foto nr 6-10 och 14-19).

Av Petterssons vittnesmål må här redovisas följande: Tältets ingång fanns på gavelns södra sida. Såväl inner- som yttertältet hade varit förankrat i marken med ett slags ringar. Förankringarna på tältets västra sida var sönderslitna och några av tältpinnarna på nyssnämnda sida var böjda. Marinus Stegehuis låg i den västra delen av tältet. Innertältet uppvisade på den västra långsidan ett flertal genomstickningar. På tältets norra gavel hade tältduken skurits upp. Mannen låg från tältöppningen sett till vänster och kvinnan till höger om honom i tältet. Kvinnans påslakan låg högt upp på kroppen medan hennes sovsäck var neddragen. På platsen påträffades en avbruten filékniv. Skaftdelen låg utanför tältet medan spetsdelen återfanns vid kvinnans armveck. Yttertältets nedre del uppvisade inte några skador. Däremot var såväl inner- som yttertältet genomhugget vid taknocken. Makarnas kläder, sovsäckar och påslakan var nedblodade. På innertältets västra långsida fanns 20-21 genomstickningar och pånockdelen av innertältet fanns cirka 20 genomstickningar. På den övre västra delen av yttertältet fanns ett flertal genomstickningar.

Åklagaren har i anslutning till Petterssons vittnesmål åberopat även en fotobilaga med färgfotografier av brottsplatsen och makarna Stegehuis kroppar vilka fotografier tagits av rättsläkaren Anders Eriksson den 14 juli 1984 vid 2030-tiden (se tingsrättens aktbil 38 avsnitt B foto nr 1-10). Åklagaren har härutöver i denna del åberopat de i aktbilaga 38 avsnitt B med beteckningen D 109:1 med blyertsmarkering noterade avsnitten i statens kriminaltekniska laboratoriums (SKL) undersökningsprotokoll 1985-02-20 samt i SKL:s sakkunnigutlåtande 1994-09-05.

Vad gäller offrens skador utifrån brottsplatsundersökningsprotokoll och obduktionsprotokoll har hållits sakkunnigförhör med chefsöverläkaren Anders Eriksson. Denne har därvid lämnat en redogörelse av väsentligen följande innehåll: Marinus Stegehuis, som var 167 cm lång, uppvisade vid obduktionen cirka 25 st knivhugg. Skadorna var grupperade vid övre delen av höger arm och armhåla och högra delen av bröstet. Vidare fanns skador vid vänstra delen av skulderpartiet samt enstaka skador på nacke, hals och huvud. Han företedde även skador på underarmarna samt en skada på vänster hand. Sistnämnda skador kan vara s.k. avvärjningsskador. Slutligen må noteras att Marinus Stegehuis även hade en djup skada på baksidan av höger lår. Av huggen hade han åsamkats tre stickskadorna i höger lunga och fem sådana skador i vänster lunga. Envar av dessa skador var dödande. Till följd av huggen i bröstkorgen - ett av dessa har penetrerat levern - har uppkommit en inre förblödning. Flertalet knivhugg har inte träffat Marinus Stegehuis benstruktur utan gått in i kroppen ända till knivskaftet. Den halsskada, som Marinus Stegehuis företett har inte skurit av halspulsådern. Skadebilden vad gäller huggskadorna tyder på att dels en kniv med en bladbredd på 20 mm eller mer, dels en kniv med en bladbredd på högst 20 mm eller mindre kommit till användning. Det är inte uteslutet att mer än två knivar kan ha förekommit.

- Marinus Stegehuis företedde även en skada i ansiktet som inte åstadkommits med kniv. Det rörde sig i stället om en skada till följd av trubbigt våld genom en spark eller något föremål. Skadan hade medfört obetydliga blödningar vilket kan tyda på att det våld som åstadkommit skadan kan ha utövats på ett sent stadium av händelseförloppet.

Janny Stegehuis företedde sammanlagt 20 olika knivhugg mot kroppen. Av dessa har uppkommit skador dels på vänstra axelns framsida, dels på vänstra axelns baksida och dels på ryggen. Vidare fanns skada på halsen, på huvudet - en skalperingsskada - och en skada vid vänstra höftbenet på kroppens baksida. Sistnämnda skada var djup och gick vinkelrätt mot kroppens längdriktning och hade åstadkommit skador också på mellangärdet och tjocktarmen. Av huggen hade två träffat hennes högra lunga och tre hennes vänstra lunga varjämte ett hade gått in i hjärtat. Ett flertal hugg har var för sig varit dödande. Till skillnad från vad som var fallet med Marinus Stegehuis skador hade förmodligen sju av huggen mot Janny Stegehuis träffat benpartier, dvs. revben, vänster skulderblad och ett revbensbrosk. Något tecken på trubbigt våld fanns inte på henne. Liksom beträffande mannen hade hos Janny Stegehuis inträtt inre förblödning med döden som följd. Även här ger skadorna stöd för uppfattningen att gärningsmannen använt knivar med samma bladbredd som nyss redovisats i fråga om Marinus Stegehuis skador.

En analys av maginnehållet hos envar av makarna tyder på att mellan intagen måltid och död åtgått ett par timmar. Vidare kan upplysas om att tiden från det att dödliga knivhugg utdelats och till dess att döden inträtt torde ha uppgått till endast ett par minuter.

I förevarande sammanhang skall anmärkas att i anslutning till Anders Erikssons utsaga åberopats och förevisats bl.a. dels foto utvisande Marinus skador i nackregionen (se tingsrättens aktbilaga 38 avsnitt C D foto nr 5) dels ett antal av Anders Eriksson tagna färgfotografier av kropparna i anslutning till obduktionen (se tingsrättens aktbilaga 38 avsnitt C D foto nr 20-36).

Vittnesförhör har vidare hållits med kriminalinspektören Seppo Penttinen, kriminalkommissarien Jan Olsson och kriminalinspektören Tony B Johansson varjämte leg. psykologen Sven-Åke Christianson hörts i målet. Vidare har Anders Eriksson hörts som sakkunnig i vad avser sammanfattning av skadebilden jämfört med de uppgifter som Quick lämnat därom.

Seppo Penttinen har lämnat en berättelse av huvudsakligen följande innehåll: Han har hållit förhör med Quick i andra utredningar alltsedan mars 1993. Förhör med avseende å Appojauremorden tog sin början den 23 november 1994. Han har därefter fortlöpande varit inkopplad på ifrågavarande utredningsarbete. Det hela inleddes med att Quick hade låtit meddela att han hade börjat få minnesbilder avseende dessa mord. Quicks sätt att berätta visade sig vara detsamma som i tidigare mål. Han redogjorde för vissa minnesfragment men under förhörens gång "öppnades" händelseförloppet mer och mer. Berättelsen var från början ingalunda sammanhängande. Han uppgav själv att han på grund av sina ångestkänslor måste skydda sitt inre jag genom att hitta på någonting, som gränsade till sanningen. Redan vid påföljande förhör korrigerade han emellertid någon tidigare lämnad uppgift. - Quicks minnesbilder är enligt Penttinens uppfattning klara och distinkta vad gäller de centrala delarna i en händelse. Däremot är mera perifera omständigheter, t.ex. resor till och från en plats, tämligen diffusa i hans berättande. Han ställde sig positiv till att få till stånd en rekonstruktion. Vid de kontroller, som utförts har inte framkommit någonting som tyder på att Quick skulle ha fått information rörande händelseförloppet utifrån och inte heller har i Quicks bostad påträffats någonting som kan ge en antydning om att så skulle vara fallet. Vad gäller platsen för ifrågavarande gärningar lämnade Quick redan vid förhör den 23 november 1994 uppgifter samt en detaljerad skiss av tältplatsen och av vägen som leder dit. Han beskrev vidare markförhållanden där tältet stod, befintligheten av en sittplats bestående av stockar samt avståndet mellan sjön, tältet och makarnas bil. Vidare beskrev han tältet, hur detta var förankrat i marken ävensom att förankringen hade lossats eller ryckts loss i anslutning till brottet. Han kunde vidare beskriva packning, skor och sovsäckstäckan ävensom att tältets golv bestod av plast. Vid förhör den 23 november och den 19 december 1994 omnämnde Quick att tältduken skars upp och att det uppstod längre revor samt en mindre reva på den plats, där han högg mot mannen. Beträffande själva brotten berättade Quick att man hade frilagt innertältsduken varefter han sett mannens kontur avteckna sig mot tältduken och att han därpå utdelat cirka tre knivhugg varvid han först kände visst motstånd från tältduk och kroppsvävnad men att kniven sedan "sjönk" lättare in i kroppen. Han beskrev därefter hur huggen träffat, speciellt ett hugg mot mannens

hals och trodde sig vidare minnas att mannens axelparti var bart. I ett tidigt skede - den 12 december 1994 - berättade Quick om en sten, som dunkades mot mannen och åstadkom en krosskada varjämte han beskrev ett "misstagshugg" mot mannens ben, ett hugg "i botten" mot kvinnan och en huvudskada på kvinnan. Quick förklarade sig veta att kvinnan rörde sig mera än mannen samt att ett större antal hugg träffade mot "beniga" partier på kvinnan än vad som var fallet beträffande mannen. Han lämnade även en beskrivning av makarnas utseende och deras positioner i tältet. Nu redovisade uppgifter lämnades helt spontant. Enligt Penttinen finns ingen skiljaktighet mellan det som Quick tidigare - under förundersökningen - slutligt berättat och vad han redovisat vid huvudförhandlingen.

Jan Olsson har i sitt vittnesmål inledningsvis berättat att han, som är placerad vid Rikskriminalpolisen, sedan hösten 1993 sysslat med ifrågavarande ärende beträffande sådant, som haft anknytning till platsundersökningen samt att han deltagit vad avser den tekniska delen vid slutförandet av förundersökningen efter att dessförinnan ha varit närvarande vid rekonstruktionen den 10 juli 1995.

Olsson har därefter i sitt vittnesmål kommenterat vissa av de tidigare omnämnda filmsekvenserna från videobandupptagningen och i anslutning därtill som jämförelsematerial hänfört sig till ett antal i samband med brottsplatsundersökningen tagna fotografier (intagna i tingsrättens aktbilaga 38) avseende fyndplats och tältbilder, sov-säckar och kläder med förekomst av huggmärken, kokkärn m.m. i anslutning till tältet, tältets skador vidnocken, de döda makarnas läge och kroppsställning i tältet samt översiktsbilder av blodflöde.

Han har vidare beträffande Quicks agerande vid rekonstruktionen anmärkt att Quicks uppgift om det läge i vilket kvinnan hade sin arm inte överensstämmer med vad som framkom vid brottsplatsundersökningen men att detta kan ha sin förklaring i att Quick gjort sina iakttagelser av armens läge innan han enligt vad han själv uppgivit, drog kvinnan mot sig. En annan bristande överensstämmelse var att Quick vid rekonstruktionen ville placera kvinnan högre upp vid sidan om mannen i motsats till det läge, som kvinnan låg i vid brottsplatsundersökningen. I övrigt föreligger, enligt Olsson, i allt väsentligt

överensstämmelse mellan å ena sidan Quicks agerande och dennes uppgifter vid rekonstruktionen och å andra sidan de faktiska förhållanden som brottsplatsundersökningen utvisade.

Olsson har i sitt vittnesmål avslutningsvis anmärkt såsom förvånansvärt att Quick visat sig kunna minnas så många detaljer kring ifrågavarande händelse.

Anders Eriksson har vid fortsatt sakkunnigförhör i likhet med Olsson kommenterat vissa av de tidigare omnämnda filmsekvenserna från videobandupptagningen och i anslutning därtill som jämförelsematerial hänfört sig till ett antal vid obduktion tagna fotografier vilka berörts redan tidigare i denna dom.

Han har därutöver kommenterat en den 29 december 1995 av honom avgiven sammanfattande bedömning (innefattande 23 att-satser) med jämförelser mellan å ena sidan de uppgifter, som framkommit vid rekonstruktionen och förhör med Quick och å andra sidan de skador och karaktäristika som paret Stegehuis uppvisat. Beträffande nämnda bedömning (tingsrättens aktbilaga 63), vilken intas som bilaga till denna dom, DOMSBILAGA 3, må här endast redovisas att Quick, enligt Anders Eriksson, har kunnat förklara alla förefintliga skador beträffande Janny Stegehuis, att Quick vad gäller Marinus Stegehuis inte omnämnt någon skada på vänstra handen och inte heller någon nackskada men att i övrigt alla de "stora" skadorna är förklarade av Quick.

Kriminalinspektören Tony B Johansson har i sitt vittnesmål redovisat vad som under förundersökningen framkommit rörande makarna Stegehuis färdsträckor fram till ifrågavarande tältplats.

Sven-Åke Christianson, som av tingsrätten förordnats som sakkunnig, har avgivit två skriftliga utlåtanden, det ena rörande allmänna minnesfunktioner hos Quick och det andra angående betingelser för Quicks utsaga i psykologiskt hänseende (tingsrättens aktbilaga 60 och 61). Han har även hörts muntligen i målet och därvid beträffande det yttrande som avser minnesdelen uppgivit bl.a. följande: Han har inte

funnit att det hos Quick skulle föreligga någon minnesproblematik. Quicks minnesfunktioner är normala därvid det självbiografiska minnet är bättre än inlärningsminnet.

Vad gäller det andra yttrandet har Christianson uttalat bl.a. följande: Vårt minne påverkas hela tiden och vi rekonstruerar minnen. När det gäller traumatiska, starka känslomässiga upplevelser fungerar minnet något annorlunda än när vi skall minnas alldagliga händelser och det finns två anledningar till detta. Dels har man kommit fram till att det är nödvändigt för människan att minnas händelser, som kan innebära skada, fara för vårt liv osv. Det är med andra ord livsnödvändigt - en överlevnadsfunktion - att minnas det som skadar oss, det som är hotfullt. Å andra sidan har vi en motverkande funktion. Vi kan inte gå omkring med allt elände som vi upplevt. Det är viktigt att kunna glömma. Detta innebär dock inte att informationen försvinner från vår hjärna. Den omständigheten att vi tenderar att hålla obehagliga händelser ifrån oss gör att vi isolerar händelserna. De får få kopplingar till händelser och sådant som vi upplever i vardagslivet. Det finns med andra ord få kontaktvägar till minnena i fråga. Ett sätt att återskapa kontaktvägarna är bl.a. att rekonstruera det yttre sammanhanget, dvs. om vi "lärt" in någonting i en situation så kommer vi ihåg det bättre om vi på nytt befinner oss i samma situation. Detta gäller såväl den fysiska miljön som den inre miljön, det inre sammanhanget. Man vet genom experiment att om man försätter en person i samma situation som den vid vilken han lärde in en händelse så minns han mycket bättre än om han befinner sig i ett förhörssrum på ett polishus eller på ett sjukhus. Om man, som i nu förevarande fall, varit ute på en brottsplats så finns det en massa information i omgivningen som man inte så lätt kan komma åt när man befinner sig i ett förhörssrum. Man ser sådant som ger ledtrådar och så att säga ställer till rätta minnen som det som ursprungligen hände. Man får en mycket genuinare minnesbild. Härvid utfaller ett visst mönster när det gäller vilka detaljer som man kommer ihåg och det är framför allt centrala detaljer och handlingar för en gärning eller en upplevelse. Det gäller det mest kärnfulla i händelsen. Vi minns också våra tankar kopplade till vissa handlingar, känslor kopplade till vissa objekt och vi minns speciellt handlingar relaterade till personer. I förevarande fall finns exempel på detta, t.ex. vissa hand-

lingar riktade mot kvinnan, kroppsminnen av handlandet med kniven och huggen, uppgifter inte bara isolerat om en viss detalj utan redogörelse för känslan och ibland också tankar och varför man utför ett visst handlande. bl.a. omnämnandet av sticket i mannens hals. Det finns dock saker och ting som man inte minns speciellt bra och det är oftast händelser och skeenden som inträffar före en traumatisk händelse eller som kommer efter en sådan händelse. Detta beror på att uppmärksamheten är så intensivt riktad mot det som starkt känslomässigt har drabbat oss så att mera perifera detaljer ofta faller i glömska. Det kan gälla t.ex. tidpunkter, avstånd, höger eller vänster.

Avslutningsvis har Christianson uttalat att det enligt hans uppfattning inte framkommit någonting som ger stöd för att det från Quicks sida i förevarande fall skulle föreligga ett falskt erkännande.

Tingsrättens överväganden.

Quick har erkänt ifrågavarande gärningar. Enbart detta förhållande är emellertid inte tillräckligt för en fällande dom. Den bevisning som förebringats i målet avser att bestyrka de uppgifter som lämnats av Quick i fråga om tillvägagångssättet och övriga omständigheter vid förövandet av gärningarna.

Inledningsvis må anmärkas att Quick, enligt vad som tidigare redovisats, uppgivit att han inte varit ensam på brottsplatsen utan att även en annan person - Jonny - skulle ha funnits där och varit Quick behjälplig i dennes handlande. Som den sålunda namngivne personen inte kunnat bindas vid gärningarna i fråga och förundersökningen beträffande denne nedlagts har tingsrätten i förevarande mål att pröva endast frågan om gärningsmannen är identisk med Quick.

Härvid kan till en början konstateras att Quicks uppgift om sin vistelse i Jokkmokk i tiden strax före brottens förövande få anses tillförlitligen bekräftad av vad vittnena Anneli Hällsten och Henry Lundmark berättat ävensom att Quicks påstående, att han efter gärningarna begivit sig till Gällivare vinner i varje fall visst stöd av vad Maj Doris Kristina Rimpi omvittnat.

Vad så gäller själva de med åtalet avsedda gärningarna kan till en början konstateras att ingenting framkommit som kan ge stöd för antagande att Quicks under förundersökningen lämnade uppgifter skulle grunda sig på information utifrån. Likväl har Quick enligt Penttinens vittnesmål redan den 23 november 1994 och således långt i tiden före den rekonstruktion som sedermera verkställdes vid Appojaure kunnat upprätta en detaljerad skiss av tältplatsen, vägen till denna samt lämna uppgifter om tältets utseende och dess förankring i marken, hur förankringen lossats ävensom en hel del andra detaljer. Vid senare förhörstillfällen har Quick, enligt Penttinen, spontant lämnat uppgifter om tillvägagångssätt vid gärningarnas förövande och skadebilden samt det sätt på vilken Marinus Stegehuis åsamkades den av rättsläkaren konstaterade krosskadan i ansiktet. Quick har därefter, såväl vid den verkställda rekonstruktionen och vid huvudförhandlingen i allt väsentligt vidhållit sina tidigare lämnade uppgifter.

Utöver det nu redovisade må beaktas att Quick, såvitt framkommit genom Jan Olssons vittnesmål, vid förhör och rekonstruktionen kunnat lämna uppgifter, som i alla väsentliga delar stämmer överens med de fynd och iakttagelser som gjordes vid brottsplatsundersökning och som, enligt vad som får anses utrett, till stora delar inte varit kända för allmänheten.

Redan det nu anförda utgör därför ett mycket starkt stöd för riktigheten av Quicks uppgifter inte bara att han befunnit sig på brottsplatsen vid ifrågavarande tillfälle utan även att han förövat de gärningar som avses med åtalet.

Till det nu redovisade kommer att de uppgifter, som Quick vid förhör och rekonstruktion lämnat rörande makarna Stegehuis skador, enligt Anders Eriksson till alla delar överensstämmer med den skadebild som Janny Stegehuis uppvisade vid obduktionen samt att Quick också beträffande Marinus Stegehuis förmått förklara samtliga skador så när som på en skada på vänster hand och en nackskada.

Slutligen må i sammanhanget beaktas vad Christianson uppgivit om Quicks minnesfunktioner samt sin uppfattning därom, att ingenting framkommit som ger stöd för att det från Quicks sida skulle föreligga ett falskt erkännande.

På grund av det nu anförda finner tingsrätten att det är ställt utom varje rimligt tvivel att Quick begått nu ifrågavarande gärningar. Omständigheterna vid förövandet av brotten har varit sådana att dessa är att bedöma som mord.

PÅFÖLJDSDELEN

Quick dömdes i juni 1991 av Svea Hovrätt för stöld, grov stöld och grovt rån, varvid förordnades att han skulle överlämnas till sluten psykiatrisk vård. Han dömdes därefter den 16 november 1994 av Piteå tingsrätt för mord. Förordnande meddelades därom att han skulle överlämnas till rättspsykiatrisk vård med särskild utskrivningsprövning.

I förevarande mål har chefsöverläkaren Erik Kall vid Sätters sjukhus på tingsrättens hemställan avgivit utlåtande enligt 3 § 2 st lagen om rättspsykiatrisk vård. I inkommet utlåtande, daterat den 14 december 1995 har Erik Kall anförts bl.a. följande: Quick vårdas på Rättspsykiatriska regionvårdsenheten vid Sätters sjukhus sedan den 17 april 1991. - Han har tidigare varit föremål för psykiatrisk tvångsvård. Vid senaste rättspsykiatriska undersökningen 1991 erhöll Quick diagnosen personlighetsstörning med personlighetsorganisation på borderline nivå i kombinationen med allvarlig impulskontrollstörning och sexuellt perverterat beteende med sadomasochistiska drag 301 W. Quick har erhållit och har fortsatt psykoterapeutisk behandling. Under denna behandling har han erkänt flera mord. Vi har sett en betydande stabilisering av Quick under vårdtiden med en betydligt större impulskontroll. Alltjämt finns hans grundläggande problemställning dock. Han har ökad ångestnivå och den regredierar till psykos eller psykotisk nivå. Quicks psykiska symtom är att betrakta som allvarlig psykisk störning. Han är nu åtalad för mord. Den sammanfattande rättspsykiatriska bedömningen blir: Att Quick lider av allvarlig psykisk störning. Att han till följd av sitt psykiska tillstånd och personliga förhållanden i övrigt har behov av psykiatrisk vård som är

förenad med frihetsberövande och annat tvång. Att det finns medicinska förutsättningar att överlämna till rättspsykiatrisk vård enligt 31 kap 3 § brottsbalken, att han begått den misstänkta gärningen under påverkan av en allvarlig psykisk störning samt att det till följd av den psykiska störningen finns risk för återfall i brottslighet av allvarligt slag.

Tingsrätten saknar anledning att ifrågasätta riktigheten av Erik Kalls sålunda redovisade bedömning.

Med hänsyn till det nu anförda skall påföljden för Quick bestämmas till rättspsykiatrisk vård med särskild utskrivningsprövning.

SKADESTÅNDSDELEN

Quick har medgivit det inledningsvis redovisade och av åklagaren framställda yrkandet om förpliktande för Quick att till dödsbona efter Marinus och Janny Stegehuis utge skadestånd med, i svensk valuta, tillhoppa 167 977 kr jämte ränta. Quick har dock hemställt att tingsrätten med beaktande av stadgandet i 2 kap 3 § skadeståndslagen måtte överväga en nedsättning av skadeståndet.

Tingsrätten finner i hithörande del inte utrett att sådana omständigheter kan anses föreligga som bör föranleda nedsättning av det fordrade skadeståndet.

Det framställda skadeståndsyrkandet skall därför helt bifallas. I anslutning till domslutet skall intas ett förbehåll om rätt för de avlidnas närmaste anhöriga att i framtiden mot Quick väcka talan med yrkande om skadestånd för sådant som inte omfattas av nu ifrågavarande talan.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga nr 4, Dv 400
Överklagande ställt till Hovrätten för Övre Norrland skall ha inkommit till tingsrätten senast den 15 februari 1996

På tingsrättens vägnar

Roland Åkne

B11992 2

1995-01-04

B 26/45

Jan H. ten Hoeve
ter Bruggehof 12
NL-7603 AR Almelo

REGIONÅKLAGARMYNDIGHETEN
I HÄRNÖSAND

Att: 168

1995-01-02

Dnr. A 1023-93

tel.: 0031-546-861282 (home)
0031-74-2914244 (office)
fax: 0031-74-2432475 (office)

Almelo, 29.12.1995

To the attention of Mr. VAN DER QUAST
"Över åklagare"

Re: Martin and Jannie Stegehuis
deceased in Sweden on 12.07.1984

Dear Sir,

Having been appointed to represent the two families of the deceased Martin and Jannie Stegehuis, I would like to refer to the list of costs dd 27.11.1995 already in your possession.

In this respect I would like to point out that the a.m. list, which you will find herewith enclosed, has been changed slightly to be more precise and detailed. All amounts are net, i.e. no interests have been included, which as we have learned, will be calculated in Sweden.

For your guidance I would like to inform you that the copies of all invoices have already been sent to you previously.

On the occasion of the trial - from the 9th to the 11th January - I will be there with my brother in law who speaks fluently the Swedish language. Should you have further questions you could contact him in the meantime at the following address:

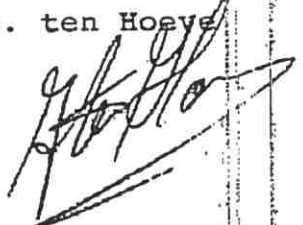
Mr. Johnny Pragt
Mauritzberg
59900 Ödeshög/Sweden
tel.: 0144-21119 (home)
0131-79840 (office in Linköping).

Enclosed please find the written procuration from the members of the 2 families giving me the authority to act on their behalf.

Thanking you in advance for starting the legal proceedings,
I remain

Yours faithfully

Jan H. ten Hoeve

L I S T O F C O S T S

Re: Martin and Jannie Stegehuis
deceased in Sweden on 12.07.1984

Loss on sale of furniture and other values:	NLG 7 697,--
Expenses occasioned by funeral:	NLG 16 025,--
Repatriation of car from Sweden to Holland: (destruction of car in Holland)	NLG 2 846,--
Expenses on behalf of the executioner	NLG 6 760,--
Costs referring to the apartment of the deceased couple:	
Moving out of the furniture etc	
Cleaning:	NLG 250,--
Rent & repair works:	NLG 721,--
Costs for use of church on occasion of the funeral:	NLG 500,--
Automobil Club car damage during repatriation from Sweden:	NLG 297,--
Notary costs:	NLG 5 395,--
Total of expenses/costs occurred as per invoices in your possession	NLG 40 491,--

Almelo, 29.12.1995

Hierbij verlenen ondergetekenden volmacht aan:
Jan H. ten Hoeve, geboren op 2-9-1942 te Almelo,
hen te vertegenwoordigen inzake rechtszaak Martin en Jannie
Stegehuis-Schelfhorst, overleden op 12-7-1984 te Zweden.

Johan Stegehuis
Hagenstraat 21
Almelo
Geboren: 8-9-1923
Overleden: 29-11-1986

Gerrie Stegehuis-Kuipers
Hagenstraat 21
Almelo
Geboren: 10-9-1923

Jacob Stegehuis
Geboren: 3-2-1952
Overleden: 17-3-1990

Johanna Jansje Hulshof-Stegehuis
De Hoven 47
Almelo
Geboren: 15-2-1958

Diane Ingrid Stegehuis
Arendsboersweg 10
Almelo
Geboren: 6-11-1962

Jan Hendrik Schelfhorst
Geboren: 1-10-1917
Overleden: 6-4-1974

Jantje Schelfhorst-Spijker
Rookstraal 77
7602 JX Almelo
Geboren: 5-4-1916

Hendrikje Janny ten Hoeve-
Schelfhorst
Ter Bruggehof 12
7603 AZ Almelo
Geboren: 12-8-1943

Gerrit Schelfhorst
Geboren: 21-7-1944
Overleden: 19-6-1976

Johanna Schelfhorst
Grensweeg 25
7591 NG Denekamp
Geboren: 26-2-1946

Aaltje Hoevers-Schelfhorst
Vriezenveenseweg 106
7602 AK Almelo
12-5-1948

Jan Janlaan 7
7602 VZ Almelo

telefoon 0546-862042
fax 0546-866001

THIS LIST HAS BEEN SLIGHTLY
MODIFIED. SEE NEW LIST ENCLOSED.

Almelo, 27 november 1995.

Kosten, ontstaan door het overlijden van Jannie en Martin Stegehuis op 13 juli 1984 te Zweden.

Waarde inboedel woonhuis, cf. taxatierapport van een door de Rechtbank te Almelo benoemde deskundige f 10.870,00
Werkelijke opbrengst van deze inboedel:

vlgs. bijlagen	1.850
ov. contante opbr.	200
opbrengst veiling	3.340
	<u>5.390</u>
kosten veiling	1.134
transportkosten	675
taxatiekosten	208
opslagkosten	<u>200</u>

3.173,00

Verlies inboedel woonhuis

7.697,00

Begrafeniskosten	13.051
idem	263
reiskosten begraf. ondern.	699
aanslag begraafplaatsrechten	1.330
kosten rouwdankbetuigingskaar-	
ten en porti	388
advertentiekosten in dezer	294
kosten repatriëring auto	548
kosten sloop auto	298
waarde auto, door mij getaxeerd	
op	<u>2.000</u>

18.871,00

Kosten van executele	2.000
extra-werkzaamheden	<u>4.760</u>

6.760,00

~~kosten verlies kampeerartikelen en kleding~~

~~pm~~

ov. kosten ontruiming huis	
schoonmaakkosten derden	250
kosten woningbouwver.	721

kosten kerk ivm begrafenis	500
----------------------------	-----

kosten foto's en kosten ringen	
tbv. familieleden	<u>520</u>

wegenhulp ANWB	297
----------------	-----

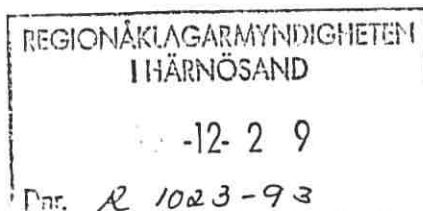
transporteren	<u>2.288</u>
---------------	--------------

33.328,00

transport	2.288	33.328,00
kosten notaris	5.395	
op med. en soc. indicatie verhuizing ouders Martin	pm	
	—	7.683,00 pm
voorlopig totaal kosten	Nlg.	41.011,00 pm
rente 1984-1995		pm =====

=====

~~te bespreken:
kosten verhuizing fam. J. Stegehuis
kosten door mij geraamd op ca. f 5.000
kosten i.v.m. aanwezigheid bij het proces
te Zweden, J. ten Hoeve,
J. Hamink
evt. anderen.
te denken valt aan reiskosten (auto of
vliegtuig; kosten overnachting).
kosten samenstellen claim, voorziening
kosten juridische bijstand, kosten vertalen
NE/ZWeeds claim.~~

Bilagor 3

01. 01
26/95
63

Ert D:nr BDR 1023-93

Vårt D:nr F95-0662
Ek,E/E

- A. Enligt muntlig överenskommelse med överåklagare Christer van der Kwast den 6 december 1995 utfärdas härmed en sammanfattande bedömning med jämförelser mellan å ena sidan de uppgifter som framkommit vid rekonstruktion och förhör med Thomas Quick och å andra sidan de skador och karaktäristika som paret Stegehuis uppvisat.

Yttrandet utgör en utveckling av vårt tidigare yttrande F95-0147 och utgör således en sammanfattning av tidigare uppgifter och bedömningar. Nya uppgifter och nya bedömningar förekommer i enstaka fall och har i tillämpliga fall indikerats med bokstavssuffix.

- B. Underlag för bedömningen har utgjorts av våra tidigare yttranden och utlåtanden (diarienummer 541/84, 542/84, F94-0223, F94-0224, F95-0147, F95-0402, F95-0490) inklusive det material som legat till grund för dessa yttranden. Underlag har vidare utgjorts av fotografier och överväganden från den rekonstruktion som utfördes i Luleå den 17 mars 1994 (våra diarienummer F94-0161 och F94-0162) och av videofilmen från den rekonstruktion som utfördes vid Appojaur den 10 juli 1995.

Som grund för bedömningen har även legat överläggningar med Sture Pettersson, tekniska roteln i Luleå, och Jan Olsson, rikskriminalpolisen, den 19 och den 20 oktober 1995, överläggningar med Seppo Penttinen den 7 november 1995 och överläggningar med Jan Olsson den 21 december 1995.

Härutöver har beaktats en uppgift från ett förhör med Thomas Quick den 19 december 1994, där Quick uppger att han utdelat hugg mot kvinnans hals och mage när han befinner sig inne i revan. Denna uppgift har lämnats av Seppo Penttinen vid ett möte den 6 december 1995.

C. QUICKS UPPGIFTER ANGÅENDE SKADORNA PÅ MANNEN

I de tillgängliga skriftliga och muntligt förmedlade förhörsuppgifterna beskriver Quick att han tilldelade mannen knivhugg som träffade framför allt på överkroppen (1), bland annat under den ena armen på kroppens sida (2) och mot det ena axelpartiet på kroppens baksida (3). Vidare beskriver Quick ett hugg till vänster på mannens hals (4) och hugg mot hjässan/huvudet (5). Quick uppvisar vid flera tillfällen under förhören osäkerhet beträffande höger och vänster, men huggen mot det ena axelpartiets baksida beskriver han vara den sida som i slutfasen av händelseförloppet, när mannen ligger på rygg, är närmast kvinnan. Detta betyder således, i enlighet med Quicks placering av kropparna vid rekonstruktionen, mannens vänstra axelparti (6). Han utesluter att

hugget till vänster på mannens hals träffade strupen (7). Quick beskriver att han av misstag troligen träffat mannens ben med ett hugg då han böjer sig över mannen för att hugga mot kvinnan. [Denna uppgift skiljer sig från tidigare uppgifter om att den uppgivne medbrotslingen högg mot mannens ben](8). Quick uppger att den uppgivne medbrotslingen tillfogade skador mot mannens huvud med ett tungt föremål som Quick uppfattade som en sten (9).

Vad gäller ordningsföljden av de utdelade huggen beskriver Quick att han inledningsvis tilldelade mannens överkropp cirka tre kraftiga hugg genom tältet i både sned och rak riktning genom kroppen. Dessa inledande hugg gick djupt och stördes inte av några revben (10). Quick beskriver hur mannens högra arm avtecknade sig mot tältduken i en avvärjande rörelse, och att huggen träffade under armen på kroppens ena sida (11). Därefter tilldelade Quick några hugg mot kvinnan för att sedan ånyo tilldela hugg mot mannen, men från en annan position, där han måste sträcka sig över kvinnan för att nå (12). Quick har en uppfattning om att mannen rört på sig så att huggen nu träffade på baksidan av mannens ena axelparti (13). Dessa hugg uppger Quick gick mer lodrät ned i kroppen och var dubbelt så många till antalet som de inledande huggen (14). Quick har uppgivit att antalet hugg mot mannen var fler än mot kvinnan, fördelningen av huggen mellan mannen och kvinnan var 65 % respektive 35 % (15).

QUICKS ÖVRIGA UPPGIFTER ANGÅENDE MANNEN

Quick beskriver att mannen låg nära tältduken och till hälften nedkrupen i ett sovsäckstäck (16). Någon gång låg mannen i sidoläge, men i slutläget låg han helt på rygg, rak men ändå vriden (17). Mannens rörelser var mycket begränsade under hela händelseförloppet och hans rörelser upphörde tidigare än kvinnans (18).

Quick beskriver att mannen hade samma kroppslängd som han själv, hade smal kroppsbyggnad men kraftiga handleder och gav ett mörkt intryck (19). Mannens ena axelparti var naket, möjligen var mannen helt naken på överkroppen (20).

QUICKS UPPGIFTER ANGÅENDE SKADORNA PÅ KVINNAN

Quick uppger att skadorna på kvinnan, liksom på mannen, var lokaliserade framför allt till överkroppen (21) där han också preciserar skador på den ena skuldran (21b). Skador fanns även på armarna (22) och över bukregionen, där Quick preciserar en skada strax nedanför bröstbenet (23). Quick preciserar även en skada vid den vänstra höften (23b) i samband med rekonstruktionen och demonstrerar då också hur han tillfogade kvinnan knivhugg på bälens vänstra sida högt upp under armen samtidigt som han drog kvinnan mot sig (23c). Han uppger vidare att kvinnan liksom mannen tillfogades skador i huvudet samt anger att det fanns mycket blod omkring kvinnans huvud (24). Han talar även om ansiktsskador (25) och beskriver ett hugg mot kvinnans hals (25b).

Efter de första inledande huggen mot mannen utdelade Quick ett eller två hugg mot kvinnan samtidigt som hon i en slags upprättstående ställning rörde sig mot tältöppningen. Hugget/huggen träffade kvinnan "frontalt" (26) men Quick är osäker varifrån dessa hugg utdelades, dvs om från tältöppningen eller från revan i tältet, dock såg han kvinnan framifrån vid utdelandet av huggen. Ett hugg träffade kvinnans mjukdelar i

bukregionen, och i närheten av denna skada uppger Quick att han högg med kniven, som då stötte mot ben (27). Då han demonstrerar utdelandet av knivhugget mot kvinnans vänstra höft uppger han att han stötte med kniven "i botten" (27b). Quick uppger att flera hugg mot kvinnan tog emot "hårda ytor" i jämförelse med huggen mot mannen (28).

QUICKS ÖVRIGA UPPGIFTER ANGÅENDE KVINNAN

Kvinnan låg ihopkrupen i ett framstupa läge med huvudet mot mannens överkropp (29). Kvinnan låg på mannens vänstra sida i dennes slutläge (29b). Hennes ena arm låg i en onaturlig vinkel under huvudet med överarmen över huvudet (30). Liksom mannen var hon till hälften nedkrupen i ett sovsäckstäcke (31). Kvinnan kämpade betydligt längre än mannen (32).

Quick beskriver kvinnan som kraftig, men inte tjock (33). Hennes hår var "grådaskigt" och räckte henne till axlarna (34).

QUICKS UPPGIFTER ANGÅENDE MORDVAPEN

Vad gäller mordvapen beskriver Quick tre knivar i olika storlekar. Dessa var dels en bredbladig kniv av typen jaktkniv, som tillhörde honom själv, dels en kniv med något smalare bladbredd, som han benämner morakniv och som tillhörde den uppgivne medbrottslingen, och dels en kniv med smalare och längre blad än de övriga, som tillhörde paret i tältet (35).

Quick uppger att han utdelade de inledande huggen med sin egen bredbladiga kniv mot mannens överkropp (36). Huggen mot axelpartiets baksida och mot halsens vänstra sida på mannen utdelade han med parets kniv (37). Huggen mot mannens huvud utdelade han enligt förhörsuppgifter med morakniven (38). Vid rekonstruktionen uppger han dock att han utdelade huggen mot såväl mannens som kvinnans huvud med parets kniv (38b). Han utdelade hugg med den bredbladiga kniven såväl mot mannen som mot kvinnan, men framför allt mot kvinnan (39). Skadorna på kvinnans ena skuldra uppger han att han utdelade med parets kniv (39b). Hela händelseförloppet varade i högst 10 minuter (40).

FAKTA ANGÅENDE SKADORNA PÅ MARINUS STEGEHUIS, INKLUSIVE TOLKNINGAR AV DESSA FAKTA

Den döda kroppen efter Marinus Stegehuis uppvisade skarpkantade skador lokaliserade framför allt till överkroppen, särskilt till bälens framsida och högra sida och till baksidan av det vänstra axelpartiet. Vidare uppvisade Marinus Stegehuis skarpkantade skador bland annat i den högra armhålan, i bakhuvudet, till vänster på halsen, i nacken, på baksidan av det högra låret och på de övre extremiteterna, framför allt på den högra övre extremiteten, de sistnämnda sannolikt representerande s.k. avvärjningsskador.

Skadorna på bälens framsida och på den högra överarmens framsida hade något större inslag av skärande våld och var något mer utspridda än skadorna över det vänstra axelpartiets baksida. Detta kan tala för att skadorna på den högra överarmen och på

bålens framsida tillkom i ett skede då mannen var mer rörlig, vilket i sin tur kan tyda på att dessa skador uppkom före skadorna på kroppens baksida.

Skadorna på bålens framsida var fyra till antalet, och tillsammans med skadorna i den högra armhålan och på framsidan av den högra överarmen var antalet åtta. Skadorna på kroppens baksida, som var koncentrerade kring det vänstra axelpartiet, var sju till antalet.

På bålens fram- och baksida fanns sårkanaler med olika riktningar. Dock var variationen av sårkanalernas riktning större på bålens framsida än på bålens baksida. De fyra skadorna koncentrerade kring det vänstra skulderbladets spets hade sårkanaler som övervägande löpte in i kroppen i en riktning vinkelrät mot hudytan. I endast två sårkanaler noterades skador på hård kroppsvävnad, nämligen genomskärning av sjunde revbenets brosk på höger sida (obd.prot. nr 65) och en skarpkantad skada på fjärde halskotans vänstra kotbåge (obd.prot. nr 134). De övriga sårkanalerna i bröstkorgen löpte i mjukdelar mellan revbenen.

Vad gäller skadan till vänster på halsen noterades frånvaron av skador på halsorganen och frånvaron av blödningar i anslutning till struphuvudet.

Antalet skarpkantade skador på Marinus Stegehuis var 28. Mellan åtminstone två par av skadorna förelåg kommuniserande sårkanaler, varför antalet utdelade hugg var cirka 25. (Antalet skarpkantade skador på Janny Stegehuis var 21, där en kommuniserande sårkanal förelåg mellan två skador. Antalet hugg som utdelades mot Janny Stegehuis var således 20.) Förhållandet mellan det antal hugg som träffade Marinus Stegehuis och det antal som träffade Janny Stegehuis var 56 % till 44 %.

Marinus Stegehuis företedde även tecken till trubbigt våld mot huvudet med överhudsavskrapningar och krosskador i ansiktet. På plats i munhålan återfanns en spräckt överkäksprotes.

ÖVRIGA FAKTA ANGÅENDE MARINUS STEGEHUIS

Av bildmaterialet framgår att Marinus Stegehuis anträffades liggande på rygg med raka ben, med höger arm längs kroppen och vänster arm böjd med handen vilande över buken. Han låg ovanpå ett liggunderlag med den nedre halvan av kroppen i en sovsäck.

Marinus Stegehuis hade något tunn kroppsbyggnad och ordinär eller något svagt utvecklad muskulatur. Håret beskrevs vara mörkblont och gråsprängt vid tinningarna. Han mätte 167 cm i längd och var iklädd ett ärmlöst linne.

FAKTA ANGÅENDE SKADORNA PÅ JANNY STEGEHUIS, INKLUSIVE TOLKNINGAR AV DESSA FAKTA

Den döda kroppen efter Janny Stegehuis uppvisade skarpkantade skador lokaliserade framför allt till överkroppen, särskilt till det vänstra axelpartiets fram- och baksida. På bålen noterades bland annat en skada över bröstbenets svärdsutskott och en skada på den vänstra sidan ovanför höftbenskammen. Vidare företedde Janny Stegehuis en skada till vänster på halsen och en skalperingsskada på hjässan. Den högra övre extremiteten

och den vänstra underarmen företedde inga skador. Inte heller ansiktet företedde några skador.

Den döda kroppen efter Janny Stegehuis företedde fler skador på baksidan än på framsidan. Såväl skadan till vänster på halsen som skadan över svärdsutskottet och två av skadorna på ryggen (obd.prot. nr 22, 23) hade sårkanaler med en riktning övervägande nedåt i kroppens längsriktning, vilket är förenligt med att skadorna tilldelades Janny Stegehuis när hon befann sig med bålen i en upprätt ställning.

I en del av sårkanalerna (obd.prot. nr 21, 23, 30, 46, 62) noterades skador på hårda kroppsvävnader, nämligen på det femte och det sjätte revbenet på vänster sida, på det sjätte, det sjunde och det elfte revbenet på höger sida samt på brosket till det tionde revbenet på höger sida. Även i sårkanalerna på det vänstra skulderbladets övre del (obd.prot. nr 27a och 27b) har sannolikt skador på benvävnad förelegat. Alltså förekom sannolikt sammanlagt sju sårkanaler med skador på hårda kroppsvävnader på den döda kroppen efter Janny Stegehuis. (Endast två sårkanaler med skador på hårda kroppsvävnader fanns på den döda kroppen efter Marinus Stegehuis.)

ÖVRIGA FAKTA ANGÅENDE JANNY STEGEHUIS, INKLUSIVE TOLKNINGAR AV DESSA FAKTA

Janny Stegehuis anträffades med underkroppen i en sovsäck, liggande i stort sett på mage, dock något mer på den högra sidan. Den högra armen låg parallellt med kroppen med underarmen under kroppen och den vänstra armen låg i vinkel ut från kroppen. Större delen av överkroppen låg utanför det blå liggunderlaget. Benen doldes av sovsäcken och var något böjda. Ansiktet var vridet mot Marinus Stegehuis och låg i höjd med hans midja.

Det faktum att Janny Stegehuis låg med större delen av överkroppen utanför liggunderlaget skulle kunna tyda på att hon någon gång under händelseförloppet rest överkroppen och sedan fallit eller lagt sig men det kan även överensstämja med att hon kan ha dragits från liggunderlaget. Marinus Stegehuis' kroppsläge antyder att han inte flyttat sig från liggunderlaget, medan Janny Stegehuis' kroppsläge tyder på att hon under händelseförloppet rört sig mer än Marinus Stegehuis. Inslaget av mer skärande våld mot Marinus Stegehuis övre extremiteter talar för att han rört åtminstone armarna mer än Janny Stegehuis.

Janny Stegehuis beskrevs ha upp till ca 5 cm långt, starkt gråsprängt hår. Hennes kroppsbyggnad var tämligen ordinär.

SKADORNAS KARAKTÄRISTIKA I RELATION TILL MÖJLIGT/MÖJLIGA MORDVAPEN

Bedömningen av antalet mordvapen och deras användning framgår av den tidigare analysen av skadorna på Janny och Marinus Stegehuis (våra diarienummer F94-0223 och F94-0224). De flesta skadorna på Janny Stegehuis mätte mellan 25 och 30 mm i längd, och de flesta skadorna på Marinus Stegehuis mätte mellan 14 och 22 mm i längd. Några av skadorna på Marinus Stegehuis var större och mätte mellan 25 och 30 mm i längd. Några av skadorna på Janny Stegehuis mätte mellan 11 och 16 mm i längd och

var lokaliserade framför allt till den vänstra skuldran. Skadebilden hos de två avlidna kan tala för att mer än en kniv kan ha använts.

Vad beträffar skadorna på bälens framsida på Marinus Stegehuis mäter tre av dessa fyra skador 22, 22 respektive 24 mm i längd, vilket tyder på att den kniv som använts för att åstadkomma dessa skador sannolikt har haft en bladbredd mätande mer än 20 mm. Den fjärde skadan mäter 14 mm i längd, men är så ytlig att bladbredden på den kniv som åstadkommit denna skada inte går att bedöma. Skadorna på bälens baksida på Marinus Stegehuis mäter samtliga mindre än 20 mm, varför bladbredden hos den kniv som åstadkommit dessa skador sannolikt är mindre än 20 mm. Även de mindre skadorna vid Janny Stegehuis' vänstra skuldra har sannolikt orsakats genom hugg med en kniv vars bladbredd är mindre än 20 mm.

Antalet skador mätande mer än 20 mm i längd (oaktat skador med synliga inslag av skärande våld) var fler på Janny än på Marinus Stegehuis.

D. Med stöd av ovanstående avger vi följande

UTLÅTANDE

beträffande mannens skador

- 1 att Quicks uppgifter om mannen avseende
 - dels skadornas lokalisation (1-6, 8, 9, 11, 13),
 - dels frånvaron av skador på strupen (7),
 - dels sårkanalernas riktningar på överkroppens framsida/sida respektive baksida (10, 14),
 - dels kroppsläget (16, 17),
 överensstämmer väl med fynden vid obduktionen av Marinus Stegehuis;
- 2 att Quicks påpekande vid rekonstruktionen att de inledande huggen mot mannen inte stördes av revben (10) stämmer väl med fynden vid obduktionen av Marinus Stegehuis (frånsett att det förelåg genomskärning av det sjunde revbenets brosk på höger sida);
- 3 att Quicks uppgifter om att mannen gjort avvärjningsrörelser med den högra armen (11) stämmer väl överens med förekomsten av s k avvärjningsskador på Marinus Stegehuis' övre extremiteter, framförallt den högra;
- 4 att det, med hänsyn till förekomsten av skärande våld på bälens framsida och den högra övre extremiteten hos Marinus Stegehuis och frånvaron av sådant våld på hans rygg, framstår som sannolikt att de förstnämnda skadorna uppkommit när han varit rörligare - och därmed tidsmässigt föregått de sistnämnda - vilket överensstämmer med Quicks uppgifter om tidsordningen hos de skador som tillfogats mannen (11, 12, 13);
- 5 att Quick inte redogjort för två av de skador som påvisats vid obduktionen av Marinus Stegehuis, nämligen en skada i nacken och en skada i den vänstra handen, men dessa skador täcks ändå delvis av Quicks redogörelse;

- (att de skador på mannen som Quick uppger har uppkommit genom slag med en sten (9) är väl förenliga med Marinus Stegehuis' ansiktsskador och hans trasiga överkåksprotes;
- 7 att Quicks beskrivning av mannens utseende m.m. (19, 20) stämmer väl överens med Marinus Stegehuis så när som på kroppslängden;
- 8 att Quicks uppgifter om att mannens rörelser var mycket begränsade (18) kan vara förenliga med Marinus Stegehuis' kroppsläge vid anträffandet;

beträffande kvinnan

- 9 att Quicks uppgifter om flertalet skador på kvinnan (21, 23, 23b, 23c, 24, 25b) stämmer väl överens med fynden vid obduktionen av Janny Stegehuis;
- 10 att skadan på kvinnan i närheten av bukregionen (27) kan vara samma skada mot kvinnans vänstra höft (23b) som Quick uppger att han utdelat genom att stöta kniven "i botten" (27b), vilket kan stämma med en skada vid den vänstra höften på Janny Stegehuis; men
- 11 att Quicks uppgifter om kvinnan angående dels skador på armarna (22), dels skador i ansiktet (25) stämmer inte överens med obduktionsfynden, dock förekom skador på den vänstra överarmen nära axelpartiet;
- 12 att Quicks uppgifter om hugg mot kvinnan i en upprätt ställning (26) kan, med hänsyn till sårkanalernas riktning, vara förenliga med två skador på Janny Stegehuis' överkropp (obd.prot. nr 43, 62);
- 13 att Quicks uppgifter om kvinnans utseende m.m. (33, 34) stämmer, förutom hårlängden, väl överens med Janny Stegehuis;
- 14 att Quicks uppgifter om kvinnans kroppsläge (29, 31) stämmer till största delen väl överens med Janny Stegehuis' kroppsläge, så när som på uppgiften angående den vänstra armens läge (30) där dock armens läge kan förklaras av uppgiften om att han dragit kvinnan mot sig (23c);

beträffande mannen och kvinnan

- 15 att kropparnas inbördes läge på fyndplatsen överensstämmer med Quicks uppgifter (29b);
- 16 att Quicks uppgifter om fördelningen av antalet hugg på mannen och kvinnan (15) stämmer överens med obduktionsfynden så tillvida att antalet skarpkantade skador på Marinus Stegehuis var fler än på Janny Stegehuis, men med den procentuella fördelningen 56% respektive 44%;

- 17 att att antalet skador på hård kroppsvävnad var fler hos Janny Stegehuis än hos Marinus Stegehuis, vilket stämmer väl överens med Quicks uppgifter om skadorna på mannen och kvinnan (28);
- 18 att Quicks uppgifter om
dels ordningsföljden av huggen mot mannen i förhållande till huggen mot kvinnan (12),
dels att kvinnan "kämpade" mer än mannen (18, 32)
inte går att bedöma med ledning av obduktionsfynden;

beträffande mordvapen

- 19 att Quicks uppgifter angående antalet och typen av mordvapen (35) kan vara förenliga med fynden vid obduktionerna;
- 20 att Quicks uppgifter angående
dels användningen av en bredbladig kniv vid utdelandet av de uppgivna inledande huggen mot mannens överkropp (36),
dels användningen av en långsmal kniv vid utdelandet av huggen mot mannens vänstra axelparti (37),
dels utdelandet av fler hugg med en bredbladig kniv mot kvinnan än mot mannen (39),
dels användandet av en långsmal kniv vid utdelandet av hugg mot kvinnans ena skuldra (39b)
stämmer väl överens med obduktionsfynden;
- 21 att huruvida skadorna på Marinus Stegehuis' huvud och Janny Stegehuis' huvud uppkommit genom användande av en smalbladig eller bredbladig kniv kan inte bedömas på grund av skadornas lokalisation och inslag av skärande våld (38, 38b);

i övrigt

- 22 att Quicks uppgift om händelseförloppets varaktighet (40) är sannolik;
- 23 att antalet gärningsmän inte kan avgöras utifrån obduktionsfynden,
vilket härmed intygas.

Umeå 1995-12-29

Christina Ekström
Christina Ekström
Underläkare

Anders Eriksson
Chefsöverläkare